

[Axel Kristensen.]

der er stillet af det ærede medlem hr. Aksel Larsen i dagsordens form.

Aksel Møller: Ministeren var meget bred i sit svar til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, men var til gengæld temmelig kort i sit svar til os andre. Det havde været nyttigt, om det havde været lidt kortere altsammen, så var vi kommet lidt længere frem i forhandlingerne. Særlig kort var den højtærede minister i sin udredning af den konservative politik vedrørende vareforsyningsloven, og det var så meget mere urimeligt, som den højtærede minister fra tidligere tilfælde ved, hvorledes den konservative stilling til vareforsyningsloven er. Den højtærede minister havde derfor ikke nødig at antyde eller ligefrem påstå, at loven var et politisk problem for os. Den var også et politisk problem, men det var naturligvis også nyttigt, at loven fik en sådan form, at vi konservative kunne stemme for den. Det er det, der er sket under udvalgsforhandlingerne.

Løvrigt gjorde den højtærede minister nogle bemærkninger af afvisende karakter om den konservative politik. Jeg beklager, at den højtærede minister var afvisende. Jeg havde dog i dag sat en parentes omkring statsministerens afbrydelse af broen mellem det konservative folkeparti og regeringen i den økonomiske politik. Jeg forstår, at denne erklæring stadigvæk gælder, men jeg vil dog afvente den nærmeste tid og se, om det virkelig kan være regeringens opfattelse, at man kan opretholde den økonomiske politik, der styres efter.

Endelig skal jeg på mit partis vegne tilråde, at man stemmer mod det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede forslag om motiveret dagsorden.

Jørgen Jørgensen: Det er måske overflødig at tage ordet for at sige, at jeg tilråder, at man stemmer imod den af det ærede medlem hr. Aksel Larsen foreslåede dagsorden.

Aksel Larsen: Jeg kan ikke beklage, at jeg er ude af stand til at fatte mig så kort som de foregående ordførere. Jeg forstår godt, hvorfor de ønsker at gøre det, det er i og for sig menneskeligt, men når man holder os udenfor udvalget, må man finde sig i, at vi taler her i salen. Det er dog i det mindste vor parlamentariske ret endnu, uanset hvornår lyntoget kører.

Jeg kan ikke undlade at kritisere det ærede medlem hr. Einer-Jensen, der som

udvalgets ordfører i anden omgang ikke havde andet at sige, end at han var enig med ministeren og fandt sagen tilstrækkelig belyst. Det ærede medlem burde som udvalgets ordfører have udtalt sig om det spørgsmål, jeg rejste, nemlig om udvalgets meget knappe og utilstrækkelige betænkning. Det følte det ærede medlem ikke trang til. Jeg ved det ikke, men jeg har kun kunnet udlægge tavsheden derhen, at han erkender, at man burde have gjort betænkningen mere udførlig. Jeg forlanger ikke, at man skulle have gjort det af hensyn til os — og jeg forstår på ministeren, at han mente, at det kunne man godt have gjort —, men af hensyn til tinget. Her kommer man med et forlig om vareforsyningsloven, baseret på de nye frilister, og dem optager man så ikke i betænkningen. Det er ikke en manér at behandle rigsdagen på. Den højtærede minister siger, at nu har han remset en hel del frilistevarer op, og så mener han, at jeg må have ændret mit synspunkt, men det har jeg ikke. Det er mig umuligt, fordi jeg får opremset en hel masse varer fra talerstolen, med det samme at regne ud, hvad det betyder, og afgøre, hvilken stilling man skal tage.

Man skulle have udfærdiget disse lister skriftligt og have givet tinget tid til at overveje dem. Jeg får nu at vide, at jeg kunne have fået dem ved henvendelse til ministeren; jeg takker, men det skulle dog ikke gerne være skik, at folketingets 150 medlemmer skulle løbe til ministeren for at få de oplysninger, man burde have fået på anden måde. Hvis kommunisterne gerne måtte blive orienteret om det, man forhandlede om i udvalget, hvorfor i alverden har ministeren så ved sin stemmeafgivning været medvirkende til, at vi ikke kom i udvalget? Hvis ministeren partout ville have retsforbundet med i udvalget, kunne han have fået det ved at stemme for vort forslag om et 16 mands udvalg, men det ville han ikke; han holdt os udenfor udvalget. Nu siger han bagefter, at vi kunne have forlangt oplysninger af ham. Nej tak, sådan leger vi ikke.

Så siger den højtærede minister, at han ikke har ansvaret for disse grønne appelsiner og mere eller mindre rådne abrikoser. Så gad jeg vide, hvorfor han er handelsminister. Det ligger i virkeligheden sådan, at vi har en handelsaftale med Spanien, der skulle levere os tekstilvarer og lignende fornuftige ting, men det passede dem ikke, de brød aftalen, og det fandt man sig i, og man tillod Spanien at levere sydfrugter i stedet for. Jeg synes, at regeringen skulle